

ИВАН ПРАВДИЋ

КОСОВСКЕ БОГОРОДИЦЕ

ПЛАЧ БОЛА

Може ли олакшати мој плач бола
детету бол чији су ближњи отети?
Да ли сам испразан и духа охола?
Умем ли уопште разумети и волети
ил бездушним гордо ко зли, проклети

над спаљеном кућом, црквом, летином,
скршеном лозом, воћњаком, плодовима,
страхом пред грубом људском болештином
што затире траг биља, живља, људи родовима
скрнавeћи и иживљавајући се над гробовима?

Паћеном громовима светом земљом потресен
у души разнесен болом невиних страдања
лепотом трпљења у метанију узнесен
величанством тужног и нужног рађања
молитвом чекам да јави се чудо, излаз надања

ХРИСТОС С МАЧЕМ – ПЛАЧ КАЈАЊА

Христос с мачем упозорава
на плач и шкргут зуба
и пошаст куга и губа

Милостив гледа, прекорава
кајање нам нуди, патње
дозвољава да савест побољшава

„Будите се, људи” благ ословљава,
„мачем мојим грех одсеците
сетите се завета друга, благодарност теците

Одбаците тврдоглава сна заборави
што не води никуда
већ у патњу вечних пресуда”

Већ спаси нас од горких туга
нас надојене отровима
лажи, поруга и заблуда

ГРАЧАНИЧКА ЛИТУРГИЈА – ПЛАЧ ЧУДА

Плачем од чуда међ светим чудима
пред ископаним очима које прате будно
мисао, уздах, корак, стремљење трудно.

Не стиже се вековима очима сагледати
сва повест света што се молитвом диже
саборном песмом народа Богу све ближе.

Од Свете литургије грачаничке бујају,
клијају ка небу камен, фреске, крстови,
сводови, олтар, стубови, здања људског врхови.

Одговара смерног тела плач и духа радост:
благод спаја љубав, верност, патњу, крепост –
грачаничком литургијом земљу храни вечност.

КОСОВСКЕ БОГОРОДИЦЕ

Сузама и крвљу нежно мивена
пљувана гажена јављана и скривана
дубоком жртвом плодно натопљена
никла су дела лепотом другде невиђена
са божурима, Божјим лаворима

Под чарном Шаром ушушкане немирно
и сурим Проклетијама и Гољаком громким
светиње су безбројне с небеса пале дивно
игривим ветровима под Копаоником горским
где косови поју и манастири ничу славносни

Косовске Богородице иконе чудотворице
блиским наручјем што вечношћу трају
спаса Мајке дете Спаситеља целивају
сам Христ им се пење на свето лице и главу
док распет се игра у њином загрљају

Благе ко земља подршком суза тужних
непроспаваним бригама уморних очију
глатки образ уз образ се нежно милују
ко облак меки и погледа предела јужних
брижних додирма мајке сваком живом нужних

Чезнуто чедо после поста и искушења
трогодишња цура током првог причешћења
Дјева страхопоштовањем благовешћу хрли
млада жена у порођајном зноју бдења
блага Родитељица дете што несташно грли

Прободеног срца због синовог страдања
под вечним симболом невиних жрта
прима са крста јединога сина мртва
на руке Мајке и у гроб спушта јадања
и бодри апостоле и пружа хлеб надања

Лијес старице што душу узноси бебу
том истом сину у белом повоју к небу
све нас зове и грли иза олтарског здања
моћна Владичица којој се сељена клања
неприкосновена Царица јави и сања

Љевишке Ђаковићке Пећке Бањске
Соколичке Девичке Сумичке Призренске
Грачаничке Митровачке Драганаčke Гњиланске
Самодрешке Сочаничке Гориочке Дечанске
Зочишке Читлучке Убожичке Улијске

Липљанске Осојанске Клирске Гораждевачке
Урошевачке Приштинске Трнске Суворечке
Ранићке Новоселске Источке Тамничке
Новобрдске Добричке Ранилушке Каменичке
Клокочке Партешке Грабовачке Штрбачке

Брњачке Будисавске Бузовачке Врачевске
Дреновачке Мушутишке... нема им броја
много незнане скривене срушене спаљене
тихе а свака је једна и света и наша и своја
и свака нам је Мајка Христова и моја и твоја